

Dosarul nr. 3ra-980/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (N. Pasecinic)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ion Druță
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Valeriu Mitrofan,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Valeriu Mitrofan împotriva directorului Centrului de Excelență în Construcții din
municipiul Chișinău, Valeriu Pelivan cu privire la obligarea furnizării informației,
împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Valeriu Mitrofan și a fost menținută hotărârea din 08 august
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 15 martie 2018 Valeriu Mitrofan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva directorului Centrului de Excelență în Construcții din municipiul Chișinău,
Valeriu Pelivan cu privire la obligarea furnizării informației.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 08 februarie 2018 a recepționat de
la Administrația Centrului de Excelență în Construcții din mun. Chișinău niște scrisori
expediate SRL „Ozun Cons”, iar ca rezultat a constatat că acest agent economic grav
încalcă prevederile stabilite prin care s-a anunțat licitația privind efectuarea unor lucrări
de reconstrucție a locului de studii la Centrul de Excelență în Construcții din mun.
Chișinău.

La data de 12 februarie 2018 a expediat o cerere privind accesul la informație
directorului Centrului de Excelență în Construcții din mun. Chișinău prin care a
solicitat să-i fie eliberată copia procesului verbal de constatare din 13 octombrie
2017, semnat de persoanele de răspundere ce confirmă faptul că se efectuează unele
lucrări contrar proiectului aprobat inițial și copia documentelor aprobate de toate
părțile semnatare, care confirmă acordul prin care a permis modificarea ulterioară a
unor lucrări contrar proiectului inițial.

În termenul stabilit în Legea privind accesul la informație nu a recepționat

răspunsul solicitat. Astfel, a considerat Valeriu Mitrofan că prin inacțiunile directorului Centrului de Excelență în Construcții din mun. Chișinău, i-a fost încălcat grav accesul la informație.

A solicitat reclamantul Valeriu Mitrofan obligarea directorului Centrului de Excelență în Construcții din mun. Chișinău, Valeriu Pelivan, să-i elibereze copia procesului-verbal de constatare din 13 octombrie 2017, semnat de factorii de răspundere ce confirmă faptul că se efectuează unele lucrări contrar proiectului aprobat inițial și copia documentelor aprobate de toate părțile semnate, care confirmă acordul prin care s-a permis modificarea ulterioară a unor lucrări contrar proiectului inițial; 2) aplicarea unei sancțiuni directorului Valeriu Pelivan în conformitate cu legislația în vigoare, repararea de către directorul Valeriu Pelivan a prejudiciului în mărime de 1000 de lei cauzat prin refuzul nelegitim de a furniza informații sau prin alte acțiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informații, precum și admiterea neîntârziată a cererii sale.

Prin hotărârea din 08 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Valeriu Mitrofan a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la data de 09 august 2018, Valeriu Mitrofan a declarat apel împotriva hotărârii din 08 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Valeriu Mitrofan și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 10 alin. (1)-(3), 11 alin. (1), 15 alin. (1) și (3), 16 alin. (1), 20 alin. (1)-(2) din Legea privind accesul la informație, art. 17 alin. (1), art. 25 alin. (1) lit. a), art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ și au argumentat concluzia de respingere a acțiunii prin faptul că, la data de 27 februarie 2018 ora 16:19, Centrul de Excelență în Construcții din mun. Chișinău, prin poștă electronică a oferit reclamantului Valeriu Mitrofan răspuns la cererile cu privire la informație nr.07/18- 15/18.

Mai mult decât atât, reclamantului-apelant Valeriu Mitrofan prin răspunsul nominalizat i-a fost comunicat că, reieșind din faptul că nu răspunde la telefonul de contact și poșta electronică indicate de dumnealui în cererile privind accesul la informație depuse în luna februarie 2018, întru respectarea termenului de prezentare a informațiilor solicitate, repetat îi aduce la cunoștință că potrivit Hotărârii Guvernului RM nr.372 din 21.12.2015, punctul 11 din anexa nr. 1, serviciile de copiere urmează a fi suportate de solicitantul de informații.

Prin urmare, reclamantul-apelant Valeriu Mitrofan a fost informat despre faptul că pentru a primi copiile documentelor solicitate prin cererile 07/18-15/18 depuse în luna februarie 2018 este necesar să achite în casa instituției cheltuielile de copiere conform tarifului 1 lei MD per foaie. Iar, despre disponibilitatea suportării acestor cheltuieli să informeze pârâtul-intimat în cel mai scurt timp, pentru a nu depăși termenele de prezentare a informațiilor solicitate, consecințele fiind puse pe seama reclamantului-apelant (f.d.21).

În continuare, instanțele judecătorești au reținut faptul că reclamantul Valeriu Mitrofan prin cererea 07/18 din 12 februarie 2018 a solicitat eliberarea actelor care fac obiectul acțiunii în speță, la care pârâtul-intimat i-a expediat răspuns prin poșta electronica la 27 februarie 2018, ora 16:19, astfel încadrându-se în termeni legali prevăzuți de lege.

La data de 14 iunie 2019, Valeriu Mitrofan, a depus cerere de recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel la emiterea acesteia a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept material.

A invocat că decizia instanței de apel contravine prevederilor art. 20 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova raportat la prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă. La fel, a susținut că decizia instanței de apel este contrară prevederilor art. 239 Codul de procedură civilă. Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel și nu a dat apreciere corespunzătoare tuturor probelor administrate la actele cauzei.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 19 februarie 2019 și a fost expediată părților la data de 05 aprilie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, cererea de recurs depusă la data de 14 iunie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Valeriu Mitrofan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Valeriu Mitrofan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Valeriu Mitrofan se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Druță

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru